

РЕШЕНИЕ

№ 511

гр. Варна, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на тридесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария К. Терзийска

при участието на секретаря Албена Ив. Янакиева
като разглежда докладваното от Мария К. Терзийска Търговско дело № 20213100900773 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен от ищеца Й. Н. Р. от гр. Варна, е иск, с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 129, ал. 2 ТЗ, за приемане за установено, че ответникът Е. Н. П., от гр. Варна, дължи сумата 50000.00 лева, представляваща неплатена продажна цена по Договор за покупко-продажба на дружествени дялове от 05.08.2016 г., рег. № 2667/05.08.2016 г., на Нотариус рег. № 484 в НК, както и сумата 24279.72 лв., обезщетение за забава за периода 06.10.2016 г. – 19.07.2021 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 ГПК № 3983/05.08.2021 г., по ч.гр.д. № 10611/2021 г., на ВРС, XLI с.

Ищецът твърди, че с Е. П. сключили договор за покупко[1]продажба на дружествени дялове от 05.08.2016 г., с нотариална заверка на подписите на страните, по силата на който ответницата придобила 419 дружествени дяла от капитала на „Мартин 2003“ ЕООД, срещу задължението да заплати продажна цена в размер на 50000.00 лева, в двумесечен срок от сключване на договора, по банков път. Сочи, че ответницата не изпълнила задължението си да заплати на ищеца цената на придобитите дружествени дялове, на датата на уговорения падеж, поради което и е изпаднала в забава и дължи освен заплащане на главницата още и обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода до депозирание на заявлението пред ВРС. Изложените обстоятелства обосновавали интереса на ищеца да предприеме действия по принудително събиране на вземането си чрез иницииране на заповедно производство.

В срока по чл. 367 ГПК, ответникът Е. П., депозира писмен отговор, в който счита предявения иск за неоснователен. Твърди, че в договора не е посочена банкова сметка, по която да бъде извършено плащането и такава не ѝ е била предоставена, тъй като страните по договора знаели, че плащане на уговорената цена няма да последва и че същата е симулативна. Обосновава

това си твърдение с посочване на поредица действия извършени от страните по придобиване на дялове от дружествата „Булема“ ЕООД и „Мартин 2003“ ЕООД. Сочи, че през 2016 г. ѝ бил предоставен Протокол за намерения, в т. 4 от който изрично било посочено, че „страните възнамеряват да извършат поредица от сделки, чиято крайна цел ще бъде придобиването на посочените имоти от купувача или на посочено от него лице“. В следващите клаузи на протокола било посочено, че „Булема“ ЕООД ще апортира в „Мартин 2003“ ЕООД описаните в протокола имоти, а ищецът по настоящото дело, в качеството на продавач ще прехвърли на ответницата по делото, в качеството на купувач, всички дялове от „Мартин 2003“ ЕООД. В т. 9 от протокола било посочено, че фактическо плащане на продажна цена за имотите няма да има, предвид съществуващи неуредени отношения между страните във връзка с прехвърляне на дялове от капитала на двете дружества, осъществени през периода 2004-2010 г. Твърди, че посочения протокол за намерения отразявал действителните отношения на страните. Признава, че банкова сметка на ищеца ѝ е била предоставена за пръв път през 2021 г., в предложено ѝ споразумение.

В допълнителната искова молба ищецът оспорва наведените от ответника възражения и твърдения. От своя страна настоява, че с Анекс № 1/05.08.2016 г. към сключения Договор за покупко-продажба на дялове, с ответницата се споразумяли, че цената по договора е следвало да бъде заплатена в срок до 05.10.2016 г. по посочената в Анекса банкова сметка. Сочи, че с постигнатото споразумение в Анекса били уредени съществуващите между тях отношения, като поели задължение да считат, че правното положение между страните е такова, каквото е прогласено в Споразумението, в каквато насока всеки от тях обективирал изявление. Относно останалите твърдения, както и отношенията, описани между дружествата „Мартин 2003“ ЕООД и „Булема“ ЕООД, както и всички други действия, ответницата била декларирала, че се е запознавала с всички документи и процедури по партидите на двете дружества и описаните дела и всички действия, касаещи нейни права и задължения са извършени правомерно и отговарят на личното ѝ убеждение.

В допълнителен отговор вх. № 8592/08.04.2022 г. Ответната страна поддържа изложеното в отговора становище по предявения иск и релевираните възражения. Сочи, че не е подписвала представеният от ищеца Анекс. Заявява, че прехвърлянето на дружествени дялове на името на офшорни компании било извършено с оглед производството по несъстоятелност на „Елит-Меспром“ ЕООД и водените от синдика и кредитори дела, за да не бъдат осребрени за задължения на дружеството. В останалата си част допълнителния отговор възпроизвежда депозирания по делото отговор на исквата молба.

В проведените съдебни заседания всяка от страните чрез процесуален представител, а ответницата и лично, поддържат собствените си аргументи и по същество на спора.

Двете страни депозират и кратки писмени защиты и претендират разноски.

Съдът, като съобрази становищата на страните, след съвкупен анализ на доказателствения материал по делото и по вътрешно убеждение приема за установено следното от **фактическа и правна страна:**

В развилото се производство по ч.гр.д .№ 10611/2021 г. по описа на ВРС е издадена заповед № 3983/05.08.2021 г. по чл. 417 от ГПК в полза на заявителя Й. Р. срещу Е. П. за сумата от 50 000 лева – главница по договор за прехвърляне на дружествени дялове с нотариална заверка на подписа от 05.08.2016 г. и лихва за забава за периода от 06.10.2016 г. до 19.07.2021 г. включително, в размер на 24 279.72 лева.

Упражнено от длъжника е право на възражение в срока по чл. 414 от ГПК и след надлежни указания от заповедния съд, е заявена и установителната претенция за сумите по заповедта.

По делото е представен договор от 05.08.2016 г. за продажба на 419 дружествени дялове, всеки с номинална стойност от 100 лева и с обща стойност 41 900 лева от капитала на „Мартин 2003“ ЕООД със страни по правоотношението – продавач Й. Р. и купувач Е. П.. Договорът е нотариално заверен на същата дата, в частта на подписите, от нотариус Николай Д., рег. № 484 в НК и вписан в съответния регистър на нотариуса под № 2667. Цената вписана в договора е 50 000 лева, а срокът за плащане - два месеца от подписването му и след предоставяне на банкова сметка от продавача /чл. 2 ал.2/.

По делото е представен и Анекс 1 към описания договор, от дата 05.08.2016 г., отново с нотариална заверка на подписите от горепосочения нотариус, вписан в регистъра под № 2668. Анексът съдържа описание на сложилите се между страните правоотношения по повод множество сделки по прехвърляне на дружествени дялове от капитала на дружества, който капитал се състои от апорт на недвижими имоти, съпроводено с промяна в управлението на тези дружества - „Мартин 2003“ ЕООД и „Булема“ ЕООД, по повод водени дела в производството по несъстоятелност на първоначалния собственик на апортираните имоти „Елит Меспром“ ЕООД, описание на диспозитивите на съдебните решения по споровете и дати на влизане в сила на съдебните актове като след горното съдържание е вписано изявление на ответника, че лично и своевременно се е запознавала с процедурите и вписванията по фирмените дела, с водените съдебни производства и приема, че вписаните управители на горепосочените две дружества „Мартин 2003“ ЕООД и „Булема“ ЕООД са водели дружествените дела изцяло в интерес на дружеството, респективно, че няма към тях финансови и други претенции във връзка с дейността им. В чл. 2 от анекса изрично е записано, че цената по договора за продажба на дялове от 50 000 лева се дължи до 05.10.2016 г. като е посочена и банковата сметка за плащане на сумата.

От заключението по СПЕ се установява, че подписите на всички страници под оспорения за автентичност Анекс № 1, са положени от ответната страна и няма данни за техническа намеса и пренасяне на подписа на Е. П. от други документи.

От представеното от нотариус Д. удостоверение /л. 164 по делото/ и извлечението от регистъра на нотариалните удостоверявания е видно, че процесният анекс е вписан в регистъра под № 2668 като по отношение на сумата е посочена 25 000 лева /а не 50 000 лева/. По повод служебно изискана справка от съда, нотариусът уведомява, че втори екземпляр на договорите по чл. 129 ал.2 от ТЗ се съхранява в книгата по чл. 4 ал.1 т.6 от Наредба № 32/29.01.1997 г. за служебните архиви на нотариусите и нотариалните кантори след измененията в ТЗ /ДВ бр. 105/30.12.2016 г./, а датата на процесния договор предшества законодателните промени /л. 196 по делото/.

От представените от ответника нотариален акт за собственост на недвижим имот № 189, том III, рег. № 3912, дело 589/2003 г. е видно, че първоначален собственик на имотите, апортирани впоследствие в „Мартин 2003“ ЕООД и „Булема“ ЕООД е „ЕЛИТ-МЕСПРОМ“ ЕООД, представлявано към него момент от Е. П..

Установява се от вписаните обстоятелства по партидата на „Мартин 2003“ ЕООД, че собствеността върху дружествените дялове е променяна многократно като последен вписан едноличен собственик на капитала към момента на процесната сделка, е ищецът по делото. Ответницата е вписана като едноличен собственик на 26.08.2016 година.

В представен и приет като доказателство по делото, в заверен за вярност вид предварителен договор за покупко-продажба на търговско предприятие от 20.01.2004 г., сключен между „Елит-Меспром“ ЕООД и трето на спора лице, като продажна цена на цялото предприятие, включително всички недвижими имоти в капитала на „Мартин 2003“ ЕООД и „Булема“ ЕООД, чийто едноличен собственик на капитала е продавача към него момент, е посочена сумата от 1 300 000 лева. Ответната страна заявява, че до подписване на окончателен договор не се е стигнало.

По делото е представена нотариална покана от 03.12.2015 година, изходяща от ответната страна към ищеца, в качеството му на едноличен собственик на капитала на „Булема“ ЕООД и „Мартин 2003“ ЕООД, за преговори във връзка с уреждане на отношения по прехвърляне на дружествени дялове от капитала на двете дружества и делба на притежаваните от тях недвижими имоти. От страна на нотариуса е удостоверено, че среща между страните на посочената в поканата дата и час не се е състояла, поради неявяване на поканените.

При гореустановената фактология, съдът по същество **приема следното:**

Между страните не се спори всъщност, че са подписали договор за покупко-продажба на дружествени дялове с посоченото в документа съдържание, както и че подписите са удостоверени пред нотариус в съответствие с изискването на чл. 129 ал.2 от ТЗ, в редакцията на закона към релевантната дата 05.08.2016 година.

Не е налице противоречие и относно това, че ответникът не е заплатил сумата от 50 000 лева за придобитите дялове.

Спорна е дължимостта на сумата, което се отрича от купувача по сделката при твърдение за симулативност на цената като се настоява, че с оглед развитите се в годините между страните други правоотношения, относими към дейността на дружествата „Мартин 2003“ ЕООД и „Булема“ ЕООД и най-вече апортираните в тях имоти от „ЕЛИТ МЕСПРОМ“ ЕООД, тази сума няма да се дължи, защото прехвърлянето на дяловете е част от поредица сделки, чиято крайна цел е делба на недвижимите имоти, част от капитала на всяко от двете дружества.

Съдът счита, че не се доказва твърдяната симулация.

На първо място трябва да се посочи, че типичното за договора за покупко-продажба основание е придобиване на едно право и договорът е произвел своя прехвърлителен ефект. Прехвърлянето на собствеността върху дяловете е оповестено и чрез извършеното вписване на ищцата като

едноличен собственик на капитала на „Мартин 2003“ ЕООД в ТР. Ответникът не твърди, че страните не са желали това както и не навежда аргументи за наличие на прикрита сделка между тях. При това, заплащането на цената е въпрос на изправност на страна по сделката.

Аргументът в отговора и допълнителния такъв, че е отсъствало волеизявление за дължимост на вписаната в договора цена, защото същата е по номинална стойност на дяловете от капитала, а не по действителната, за което е представен предварителен договор по чл. 15 ал.1 от ТЗ с трето лице, не води до различен извод. И това е така, защото посочената в този договор /л. 151 и сл. по делото/ цена е за търговско предприятие на друго дружество, недвижимите имоти са апортирани освен в „Мартин 2003“ ЕООД и в трето ЮЛ и договорът е с дата 12 години преди сключване на настоящия. Отделно, това че в спорния договор от 05.08.2016 г. дяловете са продадени по номинална стойност, а не по пазарна може да се разглежда единствено на плоскостта на симулативност на волеизявленията досежно действителния размер на уговорената цена и начин на плащане, но не и на изявленията, че се сключва договор за покупко-продажба и е постигнато съгласие за прехвърляне на правото на собственост срещу определена цена.

От представената по делото и приета като доказателство нотариална покана от ответницата до ищеца от 03.12.2015 г. /л. 39 по делото/ също не може да се изведе разбирането, че макар сделката формално да отразява воля за продажба на дялове, всъщност прикрива друго правоотношение. Поканата предшества достатъчно дълго във времето сключването на процесния договор, визира и желание за уреждане на отношенията във връзка с прехвърляне на дружествени дялове в „Мартин 2003“ ЕООД.

Освен това, възмездността на договора по прехвърляне на дружествени дялове е потвърдена и с подписания между страните Анекс № 1 от 05.08.2016 г., с нотариално удостоверяване на подписите.

Автентичността на документа не е оборена с оглед заключението по СПЕ, поради което и същият съдът не изключва от доказателствения материал по делото, по аргумент на чл. 194 ал.2 от ГПК. В тази връзка съдът изцяло кредитира становището на експерта, още повече като се има предвид, че подписи на ответника са положени на всяка една страница от споразумението и изразеното експертно мнение не е в степен на вероятност, а категоричност относно авторството на изявлението. От съдържанието на анекса всъщност се установява, че прехвърлянето на дружествените дялове е последната стъпка по уреждане на всички възникнали взаимоотношения през годините между страните по повод трите дружества „ЕЛИТ МЕСПРОМ“ ЕООД, „МАРТИН 2003“ ЕООД и „БУЛЕМА“ ЕООД. В анекса отново е преповторено задължението за заплащане на сумата по договора и е посочена банкова сметка за нейния превод.

Що се отнася до несъответствието между вписаната в Регистъра на нотариуса цена и тази по анекса, следва да се има предвид, че правопораждащото основание за задължението за плащане е договора за прехвърляне на дружествени дялове като с анекса тази сума не е променена, а удостоверителното изявление на нотариуса е единствено по отношение на подписите, не и на съдържанието. Поради това вписването в регистъра досежно цената не е с предимство пред посочената в документа сума.

В контекста на изложеното и като приема, че страните са обвързани от

валидно правоотношение по договор за продажба на дружествени дялове от 05.08.2016 г. както и че дължимата цена за придобиването им не е платена, искът за сумата от 50 000 лева е доказан по основание и по размер.

Правопогасяващото възражение за изтекла погасителна давност относно главницата е неоснователно, тъй като при прилагане на относимата разпоредба на чл. 110 от ЗЗД, като се има предвид началото на давностния срок при съобразяване на чл. 114 ал.1 от ЗЗД и падежа на задължението – 05.10.2016 г., отнесено към датата на депозиране на заявлението пред ВРС – 20.07.2021 г., петгодишният общ давностен срок не е изтекъл.

При забава в плащането кредиторът има право на обезщетение за забава в размер на законната лихва. Претенцията е заявена за период 06.10.2016 г. до 19.07.2021 г. и е погасена по давност за времето от 06.10.2016 г. до 19.07.2018 г., на осн. чл. 111 б. В от ЗЗД. За периода 20.07.2018 г. – 19.07.2021 г. законната лихва, изчислена с помощта на програмен продукт АПИС ФИНАНСИ е в размер на 15222.24 лева като за горницата до 24279.72 лева и за обхванатия от давността период, искът ще бъде отхвърлен.

Разноски при този изход на спора се следват на двете страни.

Общият материален интерес по делото е в размер на 74 279.72 лева. В уважената част – 65 222.24 лева, в отхвърлената – 9057.48 лева.

Ищецът претендира за настоящата инстанция възстановяване на разходи за държавна такса в размер на 1485.60 лева, от които се присъждат 1304.45 лева.

Ответникът е представил доказателства за извършени разходи в размер на 1900 лева за експертиза и адвокатско възнаграждение както и списък по чл. 80 от ГПК. В тежест на ищцовата страна, от тази сума се възлагат 231.68 лева.

След съдебна компенсация в тежест на ответната страна ще бъдат възложени разноски в размер на 1072.77 лева.

В заповедното производство разноски в полза на заявителя не са присъждани, поради отсъствие на съответно искане.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от Й. Н. Р., ЕГН *****, от гр. Варна иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 129, ал. 2 ТЗ, че Е. Н. П., ЕГН ***** от гр. Варна, дължи на Й. Н. Р. сумата **50000.00 /петдесет хиляди/ лева**, представляваща неплатена продажна цена по Договор за покупко-продажба на дружествени дялове от 05.08.2016г. с нотариална заверка на подписите, рег. № 2667/05.08.2016 г., на Нотариус рег. № 484 в НК, както и сумата **15222.24 /петнадесет хиляди двеста двадесет и два и 0.24/ лева**, обезщетение за забава за периода 20.07.2018 г. – 19.07.2021 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 ГПК № 3983/05.08.2021 г., по ч.гр.д. № 10611/2021 г., на ВРС, ХЛІ с. като **отхвърля иска за присъждане на обезщетение за забава** за периода 01.10.2016 г. – 19.07.2018 г. и за горницата над 15222.24 лева до заявените 24279.72 лева, като неоснователен поради погасяването му по давност.

ОСЪЖДА Е. Н. П., ЕГН ***** от гр. Варна да заплати на Й. Н. Р., ЕГН *****, от гр. Варна сумата от **1072.77 /хиляда седемдесет и два и 0.77/ лева**, разноси в производството пред настоящата инстанция, на осн. чл. 78 ал.1 от ГПК и след извършена съдебна компенсация.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____